

Předmluva

In: Levý, Otakar. *Baudelaire, jeho estetika a technika*. Brno: Filosofická fakulta M.U. s podporou Ministerstva školství a osvěty, 1947, pp. [5]-[6]

Stable URL (handle):

<https://hdl.handle.net/11222.digilib/118865>

Access Date: 09. 03. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

P R E D M L U V A

Po dlouhé přestávce obnovuje filosofická fakulta Masarykovy university „Baudelairem” Otakara Levého svou publikační činnost. Těšíc se z toho, nemůžeme s bolestí nezapomenout na všechny spolupracovníky Spisů, kteří nás mezitím navždy opustili a z nichž velká část zaplatila za věrnost svobodě národní a duchovní svým životem. Také Otakaru Levému ukrátila život nacistická zloba a i toto jeho dílo bylo poznamenáno krutou dobou, ve které vznikalo. O. Levý se obíral soustavně s Baudelairem nejméně od roku 1927, kdy se počínají objevovat v našich revuích a vědeckých sbornících jeho četné baudelairovské příspěvky. Dílo, od něhož byl zdržován povinnostmi středoškolského profesora, od roku 1932 přednáškami na filosofické fakultě v Bratislavě a později i v Brně, dozrávalo právě v době, kdy se přivalila nacistická pohroma. Zbaven již před zavřením českých vysokých škol svých učitelských funkcí a možnosti publikovat, nabyl O. Levý sice volného času, ale zato byl postižen utrpením fysickým i duševním, které přinášela jemu i jeho rodině válka, nemoci a rasistické barbarství a které vyvrcholilo ke konci války jeho odlečením do terezínského koncentračního tábora. Svědčí o neobyčejné duševní síle O. Levého, že i v těchto letech nelitostných zkoušek pokračoval ve své práci, takže mohl brzy po osvobození odevzdat první díl svého „Baudelaira” vydavatelské komisi. Bohužel jeho zdraví bylo již podlomeno těžkou srdeční chorobou, která se vypínula za války a která se zhoršila nepochybně trojalými duševními útrapami a pobytem v Terezíně. O. Levý, jmenovaný mezitím k 1. červnu 1945 řádným profesorem naší fakulty, byl lékaři poučen o vážnosti svého stavu, ale jeho svědomitost mu nedovolovala, aby slevil se svých povinností učitelských a vědeckých. Klesl doslova uprostřed práce, dne 7. října 1946, přežil jen o měsíc a čtyři dni svou

padesátku. V jeho pozůstalosti se našel rukopis „Baudelairovy techniky“, ne sice zcela hotový a k tisku připravený, ale přece jen dovedený tak daleko, že jej bylo možno s přispěním profesora dr. Josefa Kopala z Karlovy university vydati v jednom svazku s „Baudelairovou estetikou“ a rozmnožiti tak fakultní Spisy o knihu, jež bude trvale připomínati vědecké jméno svého původce a mravní příklad, který nám dal.

Odevzdávající za kolegu Otakara Levého jeho „Baudelaira“ do rukou čtenářstva, děkujeme jménem filosofické fakulty M. U. i jménem rodiny zesnulého především prof. dr. Josefu Kopalovi za nešední ochotu, s jakou se ujal, přestože byl sám zahrnut jinými pracemi, obtížné úpravy rukopisu druhého dílu a s jakou bděl, společně se synem autorovým Jiřím, posluchačem naší fakulty, nad tiskem celé této knihy. Děkujeme dále doc. dr. Otakarovi Novákovi za napsání francouzského résumé, jemu, asistentce románského semináře Elišce Pavlíkové a prof. dr. Jiřímu Strakovi za čtení korektur, knihtiskárně Polygrafii a jejím zaměstnancům za péči, kterou knize věnovali.

Vydavatelská komise.